

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 39/26

Λουξεμβούργο, 19 Μαρτίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-371/24 | [Comdribus] ¹

Η συλλογή βιομετρικών δεδομένων από αστυνομική αρχή στο πλαίσιο ποινικής έρευνας δικαιολογείται μόνο σε περίπτωση απόλυτης ανάγκης

Η συλλογή στοιχείων σήμανσης δεν μπορεί να επιβάλλεται συστηματικά, αλλά πρέπει να αιτιολογείται σαφώς, επ' απειλή ακυρότητας της ποινικής κύρωσης που προβλέπεται για την άρνηση συμμόρφωσης προς τη συλλογή αυτήν

Τον Μάιο του 2020, ο HW συνελήφθη στο Παρίσι (Γαλλία) για διοργάνωση μη γνωστοποιηθείσας διαδήλωσης και εξέγερση. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής κράτησής του, αρνήθηκε να υποβληθεί σε ενέργειες σήμανσης (λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων και φωτογραφιών).

Η άρνηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να εκδοθεί καταδικαστική απόφαση εις βάρος του HW ², μολονότι αυτός αθωώθηκε για το αδίκημα λόγω του οποίου επρόκειτο να διενεργηθεί η σήμανση. Ο HW αμφισβήτησε την ενοχή του υποστηρίζοντας ότι η εφαρμοστέα γαλλική νομοθεσία δεν ήταν σύμφωνη με την ευρωπαϊκή ρύθμιση για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ποινικές υποθέσεις ³.

Σ' αυτό το πλαίσιο, το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού) παρέπεμψε το ζήτημα στο Δικαστήριο. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί, εν συνόψει, να διευκρινιστεί αν το δίκαιο της Ένωσης επιτρέπει στις εθνικές αρχές να συλλέγουν συστηματικά τα δακτυλικά αποτυπώματα και τις φωτογραφίες κάθε υπόπτου για ποινικό αδίκημα, χωρίς να οφείλουν να αιτιολογούν κατά περίπτωση το μέτρο αυτό. Ζητεί επίσης να διευκρινιστεί αν ένα πρόσωπο μπορεί να διωχθεί ποινικά λόγω της άρνησής του να υποβληθεί στη διαδικασία αυτή, ακόμη και αν δεν διωχθεί εν τέλει για το αδίκημα για το οποίο ήταν ύποπτο.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο αποσαφηνίζει τις **απαιτήσεις που επιβάλλονται στις εθνικές αρχές όταν αυτές συλλέγουν βιομετρικά δεδομένα** (δακτυλικά αποτυπώματα, φωτογραφίες) για τους σκοπούς ποινικής έρευνας.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα βιομετρικά δεδομένα αποτελούν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, γεγονός που επιβάλλει ενισχυμένη προστασία: η επεξεργασία τους επιτρέπεται μόνον εφόσον ανταποκρίνεται σε **απόλυτη ανάγκη** ⁴ και εφόσον υπάρχουν **κατάλληλες διασφαλίσεις** για τα **δικαιώματα και τις ελευθερίες** του υποκειμένου των δεδομένων.

Επισημαίνει ότι απλώς και μόνον η ύπαρξη βάσιμων υπονοιών για ποινικό αδίκημα **δεν αρκεί** για να δικαιολογήσει τη συλλογή βιομετρικών δεδομένων. Επομένως, κάθε απόφαση για τη συλλογή στοιχείων σήμανσης πρέπει να συνοδεύεται από **σαφή αιτιολογία**, έστω και συνοπτική, η οποία να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο και να ασκήσει το δικαίωμά του να το προσβάλει. Η εν λόγω υποχρέωση αιτιολόγησης δεν συνιστά υπέρμετρο βάρος για την αρμόδια αρχή, καθώς η συλλογή τέτοιων δεδομένων δεν μπορεί να έχει συστηματικό χαρακτήρα.

Επιπλέον, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι εθνική ρύθμιση που θα προέβλεπε τη συστηματική εκτέλεση των εν λόγω ενεργειών σήμανσης, χωρίς η αρμόδια αστυνομική αρχή να μπορεί να εκτιμήσει κατά περίπτωση την ύπαρξη απόλυτης ανάγκης, θα ήταν **αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης**, διότι θα συνεπαγόταν τη **συλλογή** βιομετρικών δεδομένων

αδιακρίτως και γενικώς. Επομένως, το εθνικό δίκαιο πρέπει να διευκρινίζει τους συγκεκριμένους σκοπούς της συλλογής.

Όσον αφορά τη νομιμότητα της κύρωσης που επιβάλλεται για την άρνηση υποβολής σε συλλογή βιομετρικών δεδομένων, το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτή εξαρτάται από το αν **η συλλογή** που αποτελεί τη βάση για την επιβολή κύρωσης **πληροί** την προϋπόθεση περί απόλυτης ανάγκης: εάν η συλλογή πληροί την προϋπόθεση αυτή, η κύρωση δεν είναι ασύμβατη προς το δίκαιο της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι είναι σύμφωνη με την αρχή της **αναλογικότητας** που κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² Με απόφαση του tribunal correctionnel de Paris (πλημμελειοδικείου Παρισιού), ο HW καταδικάστηκε σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ λόγω της άρνησής του να υποβληθεί σε ενέργειες σήμανσης από τις οποίες προκύπτουν στοιχεία που καταχωρίζονται σε έναν αστυνομικό φάκελο ανά ύποπτο για κακούργημα ή πλημμέλημα.

³ [Οδηγία \(ΕΕ\) 2016/680](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

⁴ Κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 2016/680, το οποίο καθορίζει τους κανόνες που διέπουν την επεξεργασία των πλέον ευαίσθητων δεδομένων, όπως τα δακτυλικά αποτυπώματα, οι σαρώσεις προσώπου ή οι γενετικές πληροφορίες.